

Gedreven

Schepper met sloophout

Miriam Vijge
redactie@goettedemunder.nl

De eerste aanblik van het terrein langs het spoor in Hilversum is troosteloos op deze grijze dag. Een drassig braakliggend veld met een boom, een bejaarde caravan en vervallen fabriekspanden. Twee springen cruït. Hun gels zijn een legpuzzel van oude raam- en deurkozijnen. Hierachter werkt kunstenaar Diederick Kraaijeveld. Van oud hout mozaïekt hij moderne iconen; voorwerpen als All Stars-gympen of een Volkswagen-busje en portretten, van Beatrix tot Obama. Twee loodsen vol sloophout, oud hout en schroothout. Gesorteerd op kleur. Op een stapel hout staan kartonnen banendozen, waarop met hanenpoten 'Brasil, Sao Paolo', 'Haïti', 'New Delhi' en 'Kenia Mombasa' geschreven is. Tussen het hout, het zaagsel en zijn creaties ook allerlei objecten. „Die kom ik dan ergens tegen en neem ik mee”, leidt Kraaijeveld rond in zijn domein. „Soms verzamel ik iets dan een tijdje.” In een vitrinekast gemaakt van raamkozijnen een uitstalling van oude zwart-wit

Paspoort

Naam: Diederick Kraaijeveld
Is: Kunstenaar en eigenaar van Oudhout
Geboren: 12 juli 1963
Woont in: Hilversum
Privé: gelukkig getrouwd met Aulia, twee zonen (20, 22 jaar) en een dochter (18)
Locatie foto: werkplaats op Werf35

maken nog heel bijzonder was. Een anekdote bij elk voorwerp, waar je ook kijkt of wijst. Twee loodsen bomvol verhalen. De ogen van de jongensachtige Kraaijeveld glimmen. Hij schuift een doorgezakte reuzen Cheserfield-bank voor de hoogstetooke kachel. Kop koffie erbij: klaar voor het interview. Kraaijevelds mozaïeken van sloophout hebben een eigen signatuur, zijn herkenbaar en bekend. Trots: „Op elk continent hangt werk van mij.” Hij werkt in opdracht en maakt vrij werk, met als criterium „als ik het vet en cool vind.” Hij haalt zijn inspiratie uit de populai-

Een zaag, oud hout en een onderwerp. Meer heeft Diederick Kraaijeveld (52) niet nodig om 'lekker bezig te zijn'. Zijn kunstwerken fungeren als hefboom om op reis te gaan, mensen te ontmoeten en iets te beleven. Jarenlang zocht en bracht hij als journalist goede verhalen. Nu zoekt hij hout en schuilt achter elk kunstwerk een verhaal. „Emotie is de mooiste beloning. Echte kunst doet wat met je.”

Ik zie wel wat er op mijn pad komt

zover om een deel van het hout af te nemen, maar dat is weer een ander verhaal.

Huckleberry Finn

„Van jongs af aan ben ik gefascineerd door Amerika. Als jongetje wilde ik Tom Sawyer zijn. Ik keek altijd naar de avonturen van Huckleberry Finn op tv.” Smakelijk vertelt hij over hoe hij van een oude spijkerbroek van zijn oudere zus een soort tuinbroek maakte à la het personage van schrijver Mark Twain. En over hoe hij altijd aan het bouwen en knutselen was. Vorig jaar herleefde oude tijden, toen Kraaijeveld met twee creatieve vrienden drie weken naar Alabama ging. „Naar een kunstenaar die in the middle of nowhere woont. Twee weken lang hebben we van sloophoutmaterialen uit leegstaande huizen en boedelschops onze eigen piratenboot gebouwd. De derde week zijn we met onze drijvende tentoonstelling de rivier af gevaren richting de Golf van Mexico. De reis van m'n leven; ge-wel-dig! Een groot jongensavontuur!”

Versnelling

Hij groeide voor z'n gevoel op als enig kind, omdat zijn zus negen jaar ouder is. „Nu zijn we close, maar vroeger zag ik haar alleen aanschouwen bij het avondeten.” Kraaijevelds vader was journalist bij de Haagse Courant. „Van hem heb ik mijn nieuwsgierigheid en gevoel voor rechtvaardigheid. Van mijn moeder heb ik het creatieve. Zij was echt koningin met naald en draad.” Met zowel een vader en een zus als journalist, klopte Kraaijeveld na zijn eindexamen ook maar aan bij de krant. De hoofdredacteur adviseerde hem 'met een gymnasiumdiploma eerst te gaan studeren'. Het werd geschiedenis in Leiden met als hoofdvak Amerika. „Ik kon een half jaar naar Austin, Texas. Het land en mijn ervaringen daar hebben een onuitwisbare indruk gemaakt. Altijd als ik in de

Kunstenaar Diederick Kraaijeveld: 'Wat heb ik een gaaf leven.'

VS ben, lijkt het wel of ik twee versnellingen hoger leef.” Met zijn bul op zak belandde hij alsnog op de redactie in Den Haag. Het vrije leven van een verslaggever op zoek naar verhalen beviel hem goed. Na drie jaar verkaste hij naar RTL Nederland om zijn verhalen ook met beeld te kunnen vertellen. Hoogtepunt was de ont-hulling in 2004 van de 'paleisachtige' huisvesting en bijbehorende kosten voor de top van uitkeringsinstantie UWV. „Die UWV-affaire was echt mijn Watergate”, duidt Kraaijeveld. Hij won er een prestigieuze prijs mee voor onderzoeksjournalistiek.

Hoekje

Verslaggeving werd routine en voor onderzoeksjournalistiek was

weinig tijd en geld. Ruimte voor iets nieuws. „Mijn eerste hoekje in een werkplaats huurde ik hier vlakbij, op het oude Regge-terrein, nu Villa Industria. Een dag per week deed ik daar wat ik elke vakantiedagen meer, dus vroeg ik onbetaald verlof.” Hij kreeg het advies die reis af te zeggen. In plaats daarvan zegde hij terstond zijn baan op. „Dat was wel even schrikken voor Aulia, mijn vrouw”, lacht Kraaijeveld. „Maar ik ben zo blij dat ik honderd procent gestopt

ben en toen voor honderd procent als kunstenaar aan de slag kon!” En zijn drie kinderen? Hij haalt z'n schouders op. „Die schaamden zich alleen wanneer hun vader weer eens op z'n kop in een container hing om er hout uit te vissen.” Inmiddels is afvalwerker Van Loenen hofleverancier. Zaterdag gaat Kraaijeveld met zijn pick-up truck hout scouten. „Als ik eens niet kan,

STUDIO KASTERMANS / DANIËLE VAN COEVORDEN

bat ik. Je zal maar net dat ene plankje rood of lichtblauw mislopen.” Bijzondere kleuren op hout maken hem enthousiast. Hij schildert zijn kunstwerken namelijk nooit en werkt alleen met een zaag.

Beloning

„Emotie is de mooiste beloning voor een kunstenaar. Echte kunst doet wat met je.” En dat deed zijn werk ook met presentatrice Hanneke Groenteman. In haar laatste tv-uitzending van 'Sterren op het doek', werd zij verrast met drie portretten van drie kunstenaars. De journalist en kunstenaar in Kraaijeveld werkten samen. „Wikipedia Hanneke en je vindt dat ze als Joods meisje moest onderduiken. Via de historische kring spoorde ik het adres in Rijnsburg op. Het huis was volledig verbouwd, maar van de bewoners mocht ik uit de meterkast een plankje hout uit de oorlogsperiode zagen.” Hij verwerkte het hout in Hannekes portretten. Ze was tot trainen toe gerodert en koos Kraaijevelds werk. Zelf werd hij ooit geraakt door het werk van Chuck Close. Met zijn hand op zijn keel: „Ik zag zijn portretten oit in Berlijn en ze benamen me echt de adem. Close is mijn held. Ook vanwege zijn adagium: „Inspiration is for amateurs, we just show up and get to work”. Dat ben ik heel erg met hem eens. Ik ben ook van het doen, doen, doen, maken, maken, maken.” Hij slaat zijn vuist een paar keer op zijn handpalm. „Wat je hebt gemaakt, is misschien niet altijd meteen wat je wilde maken. Maar als je doorgaat, dan kom je ergens”, deelt hij zijn advies en ervaring. Waar het Kraaijeveld brengt? „Ik vind mijn leven in elk geval steeds leuker. Ook omdat ik steeds autonummer ben. Mijn horizon is met de jaren breder geworden. Terwijl ik die bij andere mensen, die ouder worden, vaak smaller zie worden. Ik word elke dag wakker en denk: wat een gaaf leven heb ik.”

Gedreven

Emotie is de mooiste beloning